

Bezoekadres
Pazzanistraat 7
1014 BE Amsterdam

Postbus 141
1000 AC Amsterdam
Telefoon 020 581 0191
Fax 020 486 6047

www.westerparkkunst.nl
www.westerpark.amsterdam.nl
www.loketwesterpark.amsterdam.nl

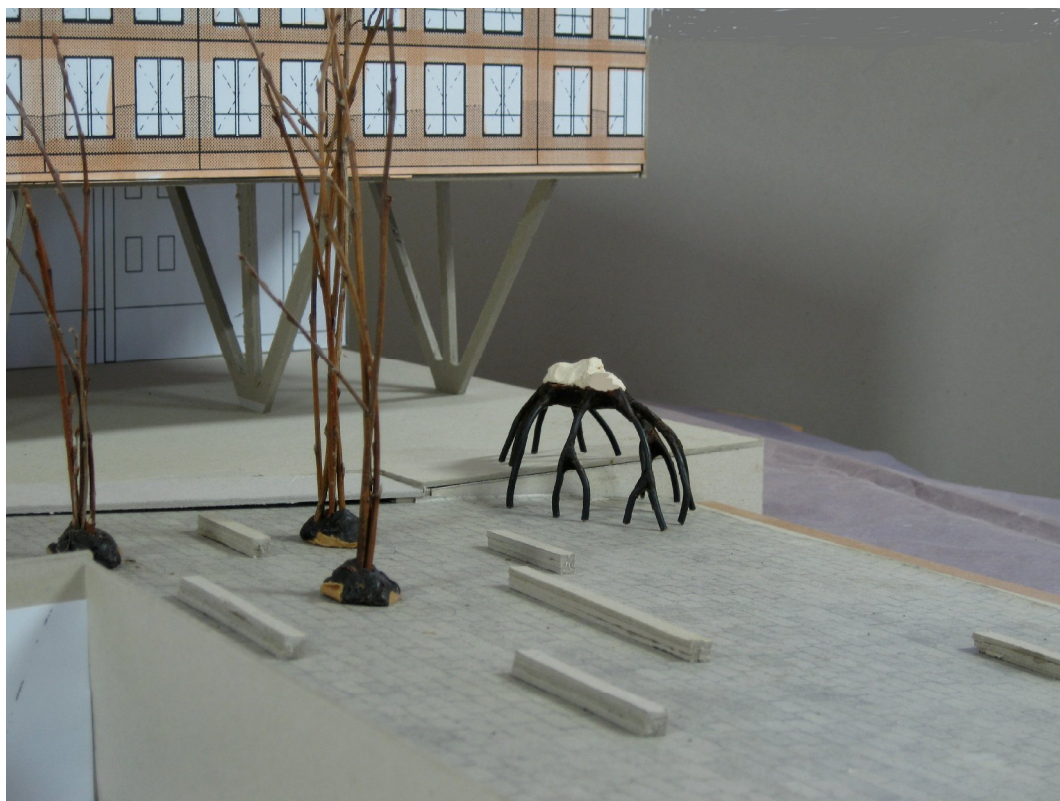
Gemeente Amsterdam Stadsdeel Westerpark

SVP-Kunst

(Bijlage bij bewonersbrief maart 2009)

Toelichting op ontwerp "I AM: AN ISLAND" door Anneke de Witte

Het beeld heeft de functie om de ruimte tussen en achter de gebouwen op de Silodam en het IJside gebouw, te versterken en te benadrukken.

Door de titel "I AM: AN ISLAND" doet het beeld reflecteren naar het innerlijk van de mens. Daarnaast komen de associaties, die de plek en de geschiedenis van de plek, mij deden oproepen, te samen in dit beeld.

De kantoren van Stadsdeel Westerpark zijn bereikbaar via buslijn 18 en 21 en tramlijn 3, halte Haarlemmerplein, buslijn 22, halte Nassauplein, tramlijn 10, halte van Limburg Stirumstraat.

Op de kade staand, denk ik aan verre exotische oorden. Ik zie dan de oceaan en ervaar een innerlijke belevenis aan ruimte en horizonnen. De producten hier ooit aan wal gezet en opgeslagen, doen mijmeren aan plantages in de Oost en de West. Maar ook zeehelden spelen een rol in mijn fantasie van deze plek en roepen associaties op. Hun reizen over oneindig lijkende oceanen doen onontdekte gebieden opdoemen aan de horizon. Eilanden en Archipelago's worden doelen en eureka's.

Eilanden zijn in figuurlijke en letterlijke zin van het woord een rustpunt in de altijd voortdurende stroom van energie, de oceaan. Ze staan symbool voor verre oorden en veilige havens om uit te rusten en bij te komen van de reis, om daarna weer verder te kunnen gaan op de zee van de tijd. Het zijn navigatiepunten en plaatsbepalingen. Het zijn bakens aan de horizon.

Eilanden spreken van land en water. Een ontmoetingsplaats van de zee met het land. Van rotsvast rustpunt, maar ook van overstroming en voortdurende aantasting van de oceaan. In de fantasie van paradijselijke oorden en toevluchtsoorden. En de eilanden staan ook symbool voor het individu, het op zichzelf zijn. De tijdsgeest van dit moment. Het "eilandgevoel".

Het eilandbeeld bestaat uit twee verschillende materialen, brons en keramiek, met de denkbeeldige horizon, of waterspiegel als de scheidingslijn daartussen. Hierdoor wordt het onderwaterdeel zichtbaar gemaakt, of anders gezegd, het "onzichtbare onthuld". Het bronzen onderwaterdeel doet denken aan wortels of aan lopende en/of dansende ledematen. Doordat de hoogte onder het eilandbeeld hoog genoeg is om er onder door te lopen, is het ruimtegevoel niet alleen in metafysische zin, maar ook fysiek te ondergaan. Het ruimtegevoel wordt ten tweede male versterkt door de standplaats van het beeld op de twee niveaueverschillen van het plein. Het beeld geeft zo nog meer dynamiek aan de

omgeving en overbrugt de twee verschillende gebieden die het plein vormen en maakt het door die verbinding tot één geheel.

Het beeld is organisch van vorm. Hierdoor komt het beeld los van zijn verstedelijkte omgeving. Het blijft hierdoor zichtbaar en kan zo overleven naast de enorme gebouwen als IJ-side en de Graansilo's. Het vormt een op zichzelf staande wereld; zoals een eiland is.

Doordat het eiland hoog op "poten" staat en daardoor een transparante aanblik heeft, zal de openheid van de architectuur van het IJ-sidegebouw worden gereflecteerd. Het gebouw is ook als een eiland op poten, al vanwaar men kan kijken en dromen voorbij, de horizon. De letterlijke en figuurlijke ruimtebeleving is het belangrijkste element bij dit project.

Het plein zal een ontmoetingsplek zijn, maar ook een rustpunt. Men loopt onder het eiland door, of zit op een bankje en heeft een plek om te mijmeren en te fantaseren over de mogelijkheden van de dag van morgen, om bij wijze van spreken, al over de horizon heen te kijken.